

[Ninn-Hansen.]

forhandlet på nordisk basis — i Nordisk Råd var det vist — og det er også kun godt, hvis det er muligt at gennemføre en fællesnordisk lovgivning på dette område; men jeg tror, det vil være forkert, hvis man lader det nordiske samarbejde på dette og andre områder blive en sovepude, som kan bevirke, at man ikke får en lovrevision, der i øvrigt er nødvendig. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede justitsminister, der ikke stillede sig afvisende for 5 år siden, da jeg rettede spørgsmålet til ham om en revision af konkursloven, hvor langt man er nået med dette arbejde, og om man kan forvente i nær fremtid at opnå en gennemgribende revision af denne lov.

Justitsministeren (*Hans Hækkerup*): Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen og jeg har tidligere diskuteret spørgsmålet om konkursloven, og det ærede medlem ved jo også, at der foreligger en betænkning af noget ældre dato, som vi, for at sige det lidt kynisk, i justitsministeriet har henlagt. Jeg tror, at hvis vi i øjeblikket skulle gribe sagen an, blev vi nødt til at nedsætte en ny kommission, og jeg vil være interesseret i at afvente, om der er mulighed for at nå frem i et nordisk samarbejde på dette område. Jeg er ikke i stand til i øjeblikket præcist at oplyse det ærede medlem om, hvor langt sagen på nordisk basis er nået, men jeg skal til anden behandling søge at have spørgsmålet klaret.

Handelsministeren (*Philip*): Som en af sine første sætninger sagde det ærede medlem hr. Thisted Knudsen: vi erkender, at bogføringspligt er en nødvendighed. Når man erkender, at bogføringspligt er en nødvendighed, må man vist også erkende, at det er nødvendigt, at bogføringsloven er tidssvarende. Den bogføringslov, vi har nu, er 47 år gammel, og en så gammel lov må med den udvikling, der har været og stadig er i bogføringsteknikken, naturligvis være forældet. Forholdet er jo også det i dag, at et meget stort antal af de mennesker, der fører bøger og fører bøger på en i enhver henseende ordentlig, omhyggelig og forsvarlig måde, i virkeligheden hæmmes af bogføringslovens regler i at gøre det, som er det fornuftige og rigtige. Det er derfor,

synes jeg, rimeligt, at der omsider kommer en ny lov på dette område, og så kan der selvfølgelig være diskussion om enkelthederne i denne lov.

Når det ærede medlem hr. Thisted Knudsen yderligere sagde, at det ærede medlem ikke var sikker på, at § 1 ramte det helt rigtige, kan jeg også på dette punkt erklære mig enig med det ærede medlem, for det er jo klart, at en opremsning som den, der står i § 1, nødvendigvis må indeholde en lang række tvivlstilfælde. Spørgsmålet er så, om vi er enige om, hvor tvivlstilfældene er, og om vi er enige om, hvorvidt der skal skærpes eller lempes. Jeg vil dog gerne fremhæve, at selvfølgelig kan denne opremsning blive genstand for diskussion og overvejelser. Det er klart, at det er mere eller mindre tilfældigt, om der er sagt 2 eller 3 fremmede medhjælpere i det ene eller det andet tilfælde, og jeg skal gerne være med til en nøje overvejelse af det af det ærede medlem hr. Baunsgaard fremhævede problem om fodplejernes placering her, men det er jo klart, at dette er et af de meget små spørgsmål.

Helt så små var de spørgsmål, det ærede medlem hr. Thisted Knudsen fremdrog om de små landbrugere, vel ikke. Det undrede mig nu alligevel, at det ærede medlem brugte betegnelsen små landbrugere. Det drejer sig dog om landbrugsejendomme, for hvilke grundbeløbet ved udmålingen af grundværdistigningen i henhold til §§ 3 og 5 i lov om grundstigningsskyld udgør 30 000 kr. eller derover. Det vil sige, at det drejer sig ikke om det, vi i daglig tale kalder små landejendomme, men tværtimod om det, vi kalder store landejendomme. Det drejer sig om de ejendomme, der i forvejen er pålagt regnskabspligt.

Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen ville ikke overlade omfanget af bestemmelserne til den til enhver tid siddende handelsminister, men det vil det ærede medlem heller ikke komme til, dersom det ærede medlem stemmer for dette lovforslag, for der står udtrykkeligt en nøje tilkendegivelse af, hvor omfattende bogføringspligten må være, idet § 2 bestemmer:

„Forretningsbøger skal føres på ordentlig og omhyggelig måde og skal give så fuldstændig oplysning om den bogføringspligtiges forretninger og formuefor-